

Aveam departe numai gândul, eu

Daniel Vișan-Dimitriu

Când îmi treceau privirile prin tine,
aveam departe numai gândul. Eu
mă pierd prin lumi de vis și, mai mereu,
mă-nchid cu ele-adânc, adânc, în mine,

Iar când nu te-auzeam când îmi vorbeai,
aveam departe numai gândul. Eu
te-aud vorbindu-i sufletului meu
și-atunci când taci, dar lângă mine stai.

Când lacrimile, uneori, ți-au curs,
aveam departe numai gândul. Eu
ți le-aș fi adunat cu dorul meu
din timpul fără tine, ce s-a scurs.

Dar, când te-am sărutat sub Luna plină,
aveam la tine gândurile. Eu
simțeam că-n piept se naște-un alizeu
ce crește și doar ție ți se-nchină.